JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
JEAN MISCHO
14 päivänä tammikuuta 2003 [1]

1. Biosidituotteiden markkinoille saattamisesta 16 päivänä helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY [2] (jäljempänä direktiivi) tarkoituksena on vahvistaa ympäristönsuojelua ja turvallisuutta koskevat vaatimukset sen varmistamiseksi, että biosidituotteiden markkinoille saattaminen ei vahingoita ihmisten terveyttä ja ympäristöä.

2. Direktiivin 34 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on saatettava kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 24 kuukauden kuluessa sen voimaantulosta, ja niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

3. Direktiivin 35 artiklan mukaan se tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä. Koska direktiivi julkaistiin 24.4.1998, se tuli voimaan 14.5.1998.

4. Jäsenvaltioiden on näin ollen pitänyt saattaa direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 14.5.2000.

5. Koska Euroopan yhteisöjen komissio ei ollut saanut mitään tietoa, jonka perusteella se olisi voinut katsoa, että Ranskan tasavalta oli toteuttanut tarvittavat toimenpiteet, se nosti jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan kanteen, jota tämä ratkaisuehdotus koskee.

6. Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin toteaa, että koska Ranskan tasavalta

1 — Alkuperäinen kieli: ranska.
2 — EYVL L 123, s. 1.

ei ole antanut direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut niistä kantajalle, Ranskan tasavalta ei ole noudattanut direktiivin mukaisia velvoitteitaan.

7. Ranskan hallitus ei kiistä komission väitettä, jonka mukaan se ei ole huolehtinut direktiivin täydellisestä täytäntöönpanosta. Ranskan hallitus esittää, että direktiivin säännökset saatetaan kokonaisuudessaan osaksi kansallista lainsäädäntöä vielä valmisteluvaiheessa olevien eri säännösten avulla, minkä lisäksi se esittää kaikkien vielä täytäntöönpanematta olevien direktiivin säännösten osalta vastaavat säännökset, joilla täytäntöönpano toteutetaan.

8. Tältä osin on todettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan sitä, onko jäsenvaltio jättänyt noudattamatta jäsenyysvelvoitteitaan, on arvioitava perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättymisajankohdan mukaan ja että tämän jälkeen toteutetuilla toimenpiteillä ei ole merkitystä asian kannalta.[3] Käsiteltävänä olevassa asiassa on selvää, että Ranskan tasavalta ei ole ryhtynyt tarvittaviin toimenpiteisiin direktiivin täytäntöönpanemiseksi sitä varten asetetussa määräajassa.

9. Vastaaja korostaa, että täytäntöönpanon myöhästyminen johtuu pääasiallisesti siitä, että asiakirjoja koskeva arviointimenettely täytyy järjestää parhaimmalla mahdollisella tavalla, mikä edellyttää useiden elinten myötävaikutusta.

10. Tässä yhteydessä on syytä korostaa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltio ei voi sisäisen oikeusjärjestyksensä oikeussääntöihin, toimintatapoihin tai tilaan vetoamalla perustella sitä, ettei se ole noudattanut yhteisön oikeuteen perustuvia määräaikoja.[4]

11. Edellä esitetystä seuraa, että komission väite jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisestä on hyväksyttävä. Näin ollen komission vaatimukset on hyväksyttävä.

3 — Asia C-200/88, komissio v. Kreikka, tuomio 27.11.1990 (Kok. 1990, s. I-4299, 13 kohta).

4 — Ks. esim. asia C-276/98, komissio v. Portugali, tuomio 8.3.2001 (Kok. 2001, s. I-1699, 20 kohta).

Ratkaisuehdotus

12. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin

— toteaa, että koska Ranskan tasavalta ei ole antanut biosidituotteiden markkinoille saattamisesta 16 päivänä helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut niistä Euroopan yhteisöjen komissiolle, se ei ole noudattanut direktiivin mukaisia velvoitteitaan, ja

— velvoittaa Ranskan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.